

Sygnatura akt II Cz 103/13

POSTANOWIENIE

Dnia 07 lutego 2013 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy
w składzie następującym:

Przewodniczący : SSO Anatol Gul

Sędziowie : SO Aleksandra Żurawska

SO Jerzy Dydo

po rozpoznaniu w dniu 07 lutego 2013 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) **Sp. z o.o. we W.**

przeciwko **H. L., W. P., M. B., B. C.**

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej B. C. na postanowienie Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 15 grudnia 2012 r., sygn. akt I Nc 3572/10

postanawia :

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Kłodzku odrzucił wniosek pozwanej B. C. o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu od nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 8 października 2010 r. wydanego w sprawie I Nc 3572/10 (pkt I) oraz odrzucił sprzeciw tej pozwanej od nakazu zapłaty z dnia 8 października 2010 r. (pkt II).

W uzasadnieniu Sąd wskazał, że pozwana podała, iż w sprawie

I C 754/10 Sąd oddalił powództwo wobec głównego kredytobiorcy H. L. z uwagi na przedawnienie roszczenia, nie oddalił jednak powództwa wobec pozostałych pozwanych. B. C. dowiedziała się o egzekucji dopiero 30 czerwca 2011 r., po otrzymaniu od Komornika Sądowego zawiadomienia o wszczęciu egzekucji. Wówczas to wytoczyła powództwo przeciwegzekucyjne, które zostało prawomocnie oddalone.

Sąd Rejonowy powołując się na treść 169 § 1 k.p.c. wskazał, że wniosek o przywrócenie terminu należy wnieść do sądu w terminie tygodniowym do czasu ustania przyczyny uchybienia. Z akt komorniczych, a nadto samego wniosku pozwanej wynika, że o tytule wykonawczym dowiedziała się 15 lipca 2011 r., kiedy otrzymała zawiadomienie o wszczęciu egzekucji. Tym samym wniosek o przywrócenie terminu złożony 22 listopada 2012 r., jako spóźniony, podlega odrzuceniu stosownie do art. 171 k.p.c., a sprzeciw na podstawie art. 504 § 1 k.p.c.

Powyższe rozstrzygnięcie zaskarżyła pozwana B. C. domagając się zmiany pkt II poprzez uznanie jej wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu, z uwagi na fakt, że nakaz zapłaty został wydany z naruszeniem art. 499 pkt 1 k.p.c., a pozwana od dnia dowiedzenia się o istnieniu nakazu podjęła szereg czynności podważających jego zasadność.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Wbrew stanowisku pozwanej B. C. złożony w sprawie sprzeciw został wniesiony w imieniu tylko i wyłącznie H. L. – nie został podpisany przez pozostałych pozwanych, którym doręczono odpis nakazu zapłaty wraz z pouczeniem o sposobie i terminie wniesienia środka zaskarżenia. Tym samym, po skutecznym zaskarżeniu nakazu zapłaty przez jednego z pozwanych, utracił on swą moc tylko co do tej osoby, która wzruszyła jego prawne skutki. Innymi słowy nakaz zapłaty wydany przeciwko W., M. B. i B. C. stał się prawomocny. Ponadto Sąd wzywa do uzupełnienia ewentualnych braków formalnych pisma procesowego tylko tę stronę, w imieniu której pismo takie zostało złożone. Nie było zatem żadnych podstaw do wzywania pozostałych pozwanych do uzupełnienia sprzeciwu wniesionego przez H. L..

Wyrok oddalający powództwo z dnia 11 maja 2011 r. w sprawie I C 754/10 został wydany tylko w stosunku do pozwanej H. L., o czym poinformował już skarżącą Sąd Okręgowy w uzasadnieniu postanowienia oddalającego jej zażalenie na odmowę wykładni tego wyroku.

Powołany przez pozwaną B. C. przepis art. 499 pkt 1 k.p.c. dotyczy sytuacji, w której wyłączona została możliwość wydania nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym, w razie oczywistej bezzasadności roszczenia. Taka sytuacja w sprawie nie miała miejsca. O oczywistej bezzasadności nie przesądza bowiem istnienie przedawnienia żądania, ponieważ Sąd bada tę kwestię wyłącznie na zarzut strony. Skoro zaś na zarzut ten powołała się jedna z pozwanych, Sąd mógł uwzględnić jego skutki tylko w stosunku do niej.

Przechodząc do wniosku o przywrócenie terminu stwierdzić należy, że Sąd Rejonowy prawidłowo uznał go za spóźniony. Nakaz zapłaty z 08 października 2010 r. został skutecznie doręczony pozwanej B. C. 18 października 2010 r., a zatem termin do wniesienia sprzeciwu bezzasadnie upłynął z dniem 02 listopada 2010 r. Pozwana, zgodnie z art. 169 § 1 k.p.c., miała tygodniowy termin do złożenia wniosku o przywrócenie terminu, który rozpoczął swój bieg od dnia, w którym dowiedziała się o wydaniu przeciwko niej nakazu zapłaty, a zatem od chwili doręczenia jej zawiadomienia o wszczęciu egzekucji tj. 15 lipca 2011 r. Fakt, iż pozwana podejmowała inne bezzasadne działania mające na celu wzruszenie nakazu zapłaty są bez znaczenia dla oceny przedmiotowego wniosku. Ponadto zgodnie z art. 169 § 4 k.p.c. po upływie roku od uchybionego terminu (który liczyć tu należy od 02 listopada 2010 r.) jego przywrócenie jest dopuszczalne tylko w wypadkach wyjątkowych, a w przedmiotowej sprawie sytuacja taka nie ma miejsca.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy oddalił zażalenie stosownie do art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c.